

Η λογοτεχνία θέλει τρόπο, όχι κόπο					
Πηγή:	ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ	Σελ.:	62	Ημερομηνία έκδοσης:	30-03-2025
Αρθρογράφος:		Επιφάνεια	315.05 cm ²	Κυκλοφορία:	14860
Θέματα:	ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΜΑΝΤΟΥΛΙΔΗ				

ΜΟΝΟΚΛ

Του **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΛΑΚΑΣΑ**

Η λογοτεχνία θέλει τρόπο, όχι κόπο

Αρκεί να μοιραστούν στους μαθητές λογοτεχνικά βιβλία για να τα διαβάσουν στον ελεύθερο χρόνο τους, χωρίς να έχουν τον βραχνά της εξέτασής τους σε ένα λογοτεχνικό απόσπασμα –συμβαίνει σήμερα στο μάθημα της Λογοτεχνίας– την επόμενη ημέρα, ώστε να τους ανάψει η στίβα της φιλαναγνωσίας; Πώς μπορούμε να δημιουργήσουμε αναγνώστες από... κούνια;

Τα ερωτήματα ετέθησαν ηρω ημερών σε συζήτηση στο σημαντικό ετήσιο διεθνές μαθητικό συνέδριο λογοτεχνίας, που διοργανώνεται στην Κωνσταντινούπολη από το Ζωγράφειο Λύκειο Κωνσταντινούπολης και τα Εκπαιδευτήρια Ε. Μαντουλίδη Θεσσαλονίκης –φρέτος το συνέδριο αφιερώθηκε στην ποιήτρια Κίκι Δημησιλά.

Με βάση το πρόγραμμα του υπουργείου Παιδείας, για αρχή θα διανεμηθούν στα σχολεία –από ένα έως δύο σε κάθε τάξη, με κριτήριο την ηλικία των μαθητών– συνολικά 21 λογοτεχνικά βιβλία. Το πρόγραμμα θα εφαρμοστεί αμέσως και το επόμενο σχολικό έτος πιλοτικά, συνεπώς πρέπει να περιμένουμε για να το κρίνουμε. Άλλωστε οι μεταρρυθμίσεις απαιτούν χρόνο, τουλάχιστον μία εξαετία, για να δοούμε τα αποτελέσματά τους, «αλλά δυστυχώς στην Ελλάδα οι πολιτικοί βιάζονται, για να καρπωθούν πολιτικά οφέλη», όπως ανέφερε εκπαιδευτικός.

Ωστόσο, η ανάγνωση ενός λογοτεχνικού βιβλίου είναι στατική διαδικασία, απαιτεί προσπάθεια και φυσικά χρόνο. Τον διαθέτουν οι μαθητές, οι οποίοι μέσα στην εβδομάδα τρέχουν από φροντιστήρια σε δραστηριότητες, συν τη μέλετη για την επόμενη ημέρα, και το Σαββατοκύριακο αναζητούν ανόσες ξεκούρασης; Και στο κυνήγι χρόνου, πώς να αγνοήσουμε το κόλλημα των μαθητών στις οθόνες των τάμπλετ και των κινητών τηλεφώνων;

Το γεγονός, βέβαια, ότι οι μαθητές θα πάρουν σπίτι ένα βιβλίο το οποίο οφείλουν να διαβάσουν χαλαρά δεν είναι κακό. Η υποχρεωτικότητα είναι απαραίτητη για κάθε εκπαιδευό-

Γιατί το υπουργείο Παιδείας να μην αφιερώσει μία ώρα την εβδομάδα στο διάβασμα ενός βιβλίου; Μέσα στο πρόγραμμα των μαθημάτων, και όχι στο πλαίσιο μιας προαιρετικής δράσης.

μενο που πρέπει να κινητροδοτηθεί, εν προκειμένω μέχρι το διάβασμα λογοτεχνίας από «υποχρεωτικό» να γίνει επιλογή. Αλλά η κινητροδότηση πρέπει να γίνει με σύγχρονα μέσα. «Να κινητοποιήσουμε την περιέργεια ενός παιδιού με φρέσκα δεδομένα», όπως επισημάνε η Έλλη Κουτρουμπάκη, συγγραφέας, φιλόλογος. Η τεχνολογία δεν είναι μεγάλος αντίπαλος, όπως ίσως κάποιος θεωρούν. Τα podcasts συγγραφέων, οι διαδικτυακές συνεντεύξεις τους ή και μια συζήτηση του συγγραφέα με τους μαθητές δημιουργούν νέα ερεθίσματα στα παιδιά. Επίσης, από την εμπειρία των εκπαιδευτικών φαίνεται ότι τα audiobooks αρέσουν στους μαθητές, όπως επίσης και όταν και οι ίδιοι ακούν (ζωντανά ή και προγραφημένα) συμμαθητές τους να διαβάζουν μέσα στην τάξη λογοτεχνικά βιβλία. Όλα αυτά θέλουν λίγο κόπο, αλλά κυρίως τρόπο και διάθεση. «Τα διαθέτει ο μέσος εκπαιδευτικός σήμερα;» ρώτησε, υπαινικτικά αλλά ευθύβολα, ο Θωμάς Κοροβίνης, συγγραφέας, φιλόλογος. Γιατί όμως το υπουργείο Παιδείας να μην αφιερώσει μία ώρα την εβδομάδα στο διάβασμα ενός λογοτεχνικού βιβλίου; Μέσα στο πρόγραμμα των υποχρεωτικών μαθημάτων, και όχι στο πλαίσιο μιας προαιρετικής εκπαιδευτικής δράσης ή ενός ομίλου. Έτσι, για καλάρωση των μαθητών.

Δυστυχώς δεν είναι εύκολη απόφαση. Χρειάζεται μετατόπιση της φιλοσοφίας - στόχευσης του ελληνικού σχολείου από το βαθμοθηρικό κυνήγι των γνώσεων σε βιωματικά πρόσληψη του κόσμου.